

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117201076
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117201076.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej žalobcov: X. G. Y., L.. XX.X.XXXX, J. M. XX, XXX XX G. a X. J. Y., L.. X.XX.XXXX, J. M. XX, XXX XX G., zastúpených ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: TELERVIS PLUS, a. s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpenému JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom Na vřšku 12, 811 01 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne 300 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobcom v 1. a 2.rade voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.1.2017 domáhali primeraného finančného zadostučinenia na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 24C/88/2015 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, boli ako žalobcovia v postavení spotrebiteľov úspešní.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a uviedol, že z ustanovenia § 221 ods. 1 CSP možno a contrario vyvodit, že pre strany je záväzný výrok rozsudku, ale nie jeho odôvodnenie. Preto sa žalobcovia nemôžu dovoliavať ochrany a porušenia „svojho spotrebiteľského práva“ s odkazom na odôvodnenie rozsudku. Žalobcovia v konaní taktiež žiadnym relevantným spôsobom nepreukázali výšku finančného zadostučinenia a ani okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Aby mohlo byť priznané primerané finančné zadostučinenie, je nevyhnutné, aby vznikla a zo strany žalobcov bola nespochybniteľne preukázaná ujma. Táto podľa názoru žalovaného v žiadnom prípade nevznikla. Žalovaný má teda za to, že žalobcovia nijakým hodnoverným spôsobom dostatočne neodôvodnili svoj nárok na finančné zadostučinenie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie zadostučinenia žalobcom nevznikla. Žalobcovia svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie opierajú o nimi tvrdenú potrebu sankcionovať žalovaného. Primerané finančné zadostučinenie však v zmysle platnej právnej normy nemá sankčnú funkciu, naopak, má do istej miery zmierňovať a reparovať ujmu spotrebiteľa, ktorá musí byť dôvodne preukázaná, musí vzniknúť v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného a musí byť takého rozsahu a charakteru, že je na mieste, aby súd uložil povinnosť zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Ako vyplýva zo samotného inštitútu finančného zadostučinenia, ide o prostriedok slúžiaci k reparácii ujmy, ktorá mala byť konaním spôsobená. V prípade, ak však žiadna ujma nevznikla, nie je možné tento prostriedok reparácie uplatniť. Žalobcovia však nijakým spôsobom nepreukázal vznik akejkoľvek ujmy na jeho strane ani odôvodnenosť „presne“ stanovenej

výšky primeraného finančného zadostučinenia. Am ochrana spotrebiteľa nesmie za žiadnych okolností bezbreho dominovať a zasahovať do práva dodávateľa. Aká ujma vznikla žalobcom však nešpecifikovali a žiadnym spôsobom neodôvodnili, akú ujmu požadujú kompenzovať.

Pokiaľ by došlo k vzniku ujmy žalobcom, ktorú však vôbec žalobcovia nešpecifikovali, žalobcom v pôvodnom rozsudku priznané zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.263,20 € odo dňa 13.08.2015 do zaplatenia, predstavujú dostatočnú náhradu. Z hľadiska funkčnosti úrokov z omeškania je nutné hovoriť o zabezpečovacej funkcii, ktorá pôsobí ex ante vo vzťahu k porušeniu povinnosti a zároveň plní aj kompenzačnú funkciu. Úroky predstavujú paušalizovanú náhradu škody a žalobca nevidí dôvod na jeho ďalšie sankcionovanie, o to viac s poukazom na ničím neodôvodnený a nepodložený vznik tvrdenej ujmy na strane žalobcov.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu v 1.rade, oboznámením listinných dôkazov a to: rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci 24C/88/2015, rozhodnutia súdov, vyjadrenie žalovaného zo dňa 2.3.2017, súd si pripojil aj spis tunajšieho súdu 24C/88/2015 a z neho oboznamuje žalobcu zo dňa 29.7.2015, rovnopis zmluvy o spotrebiteľskom úvere KEŠOVKA 52013, zmluva o poskytovaní domáceho servisu, splátkový kalendár, rozhodnutie Súdneho dvora z 30.4.2014 a rozhodnutie Súdneho dvora 26.2.2015 pripojené k žalobe, ako aj zo 14.3.2013, vyjadrenie žalovaného v tomto spore, zápisnicu o pojednávaní zo dňa 9.6.2016 a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 29.7.2015 podali žalobcovia na tunajšom súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá sa viedla pod sp.zn. 24C/88/2015.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 9.6.2016 č.k. 24C/88/2015-63 tak, že zaviazal žalovaného vydať žalobcom v 1. a 2. rade bezdôvodné obohatenie vo výške 1.263,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.263,20 Eur odo dňa 13.08.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku;

v časti prevyšujúcej uvedené príslušenstvo nad úrok 5,05 % ročne zo sumy 1.263,20 Eur odo dňa 13.08.2015 do zaplatenia žalobu zamietol;

určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo 520131819 zo dňa 13.11.2013 v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ určuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov“ je neprijateľná;

určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu číslo 520131819 z 13.11.2013 v bode 2.2 v znení: „klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť odmenu v celkovej výške 655,20 Eur, a to v troch pravidelných mesačných splátkach po 218,40 Eur“ je neprijateľná.

5. Súd v rozhodnutí ustálil skutkový stav, na základe ktorého dospel k nasledujúcim skutkovým a právny záverom tak, že

z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 5200131819 zo dňa 13.11.2013 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcom bezúčelový hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 1.600 Eur. Úver poskytoval za celkový úrok vo výške 20 % z istiny pri úvere poskytnutom na 3 mesiace, vo výške 14 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. RPMN činí pri splatnosti úveru na 7 mesiacov 66,19 % a pri splatnosti 13 mesiacov 67,70 %. Žalobcovia sa v zmysle zmluvy zaviazali žalovanému uhradiť istinu vo výške 1.600 Eur, odplatu vo výške 608 Eur, celkovo dlžnú čiastku na úhradu vo výške 2.208 Eur. Žalobcovia sa zaviazali uhradiť žalovanému úver riadne a včas vrátane odplaty v trinástich mesačných splátkach, a to následovne: v prvých troch mesačných splátkach vo výške 8 Eur a ďalej v pravidelných rovnomerných desiatich mesačných splátkach vo výške 218,40 Eur, pričom prvá splátka je splatná v 10. deň po uzatvorení zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovaný je oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivých splátok, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak. Doručený termín úhrady 25. dňa v mesiaci. Priemerná RPMN v zmluve nebola uvedená.

Dňa 13.11.2013 uzavreli účastníci konania Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu. Domáci servis je poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere číslo 520131819 zo dňa 13.11.2013 uzatvorenej medzi účastníkmi konania, je to služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátok a na prípadné následky nesplácania. Žalovaný sa zaviazal využívať domáci servis a zaplatiť žalovanému

odmenu v celkovej výške 655,20 Eur a to v pravidelných troch mesačných splátkach vo výške 218,40 Eur. Splátky odmeny sú splatné pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere.

Súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj zmluvná podmienka v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov.“

Súčasťou zmluvy o poskytovaní domáceho servisu je aj zmluvná podmienka v bode 2.2 v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť odmenu v celkovej výške 655,20 Eur v pravidelných troch mesačných splátkach po 218,40 Eur.

6. Súd poukázal na ustanovenie § 488 Občianskeho zákonníka (OZ), § 489 OZ, § 497 Obchodného zákonníka (ObchZ), § 499 ObchZ, § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ZoSÚ), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, § 2 písm. d) ZoSÚ, § 9 ods. 2 ZoSÚ, § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, § 53 OZ, § 3 ods. 1 OZ, § 37 ods. 1 OZ, § 39 OZ, a právne zhodnotil, že údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver ku dňu podpisu zmluvy nebol uvedený v texte zmluvy predloženej žalobcami, avšak v texte zmluvy predloženej žalovaným bol uvedený vo výške 20,53 %. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, výška RPMN by nemala byť uvedená v obchodných podmienkach neprehľadne, ale v hlavnom texte zmluvy obdobne ako priemerná hodnota RPMN, aby si spotrebiteľ mohol porovnať tieto dve veličiny už na prvý pohľad. Zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky v sume 218,40 Eur (resp. 8 Eur pri prvých troch splátkach). V bližšej špecifikácii teda nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. V úverovej zmluve absentuje obligatórna náležitosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 1 písm. i) ZoSÚ, ktorou je úroková sadzba spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje uvedenie úrokovej sadzby ako obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy. Následkom nedodržania tento kogentnej právnej úpravy je, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a síce údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Súd mal za to, že inštitút zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, avšak pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu, je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Dohoda o poskytnutí konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta, najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrolu splátkového kalendára, upozornenie na termín splátok a na prípadné následky nesplácania, je zmluvná podmienka, ktorá nie individuálne dojednaná v súlade s ustanovením § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Ide o zmluvu, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe medzi podnikateľom vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom, ktorý nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu, s možnosťou dosiahnutia úspechu. Spotrebiteľ má možnosť prijať alebo neprijať návrh zmluvy, pretože podľa názoru súdu by totiž poskytovateľ úveru určite neupravil vopred naformulované úverové podmienky určené širokému spektru spotrebiteľov, ktoré sú koncipované tak, aby bol dosiahnutý finančný efekt pre žalobcu. Domáci servis prevyšuje samostatnú odplatu dohodnutú v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Jedná sa o neprimerané navyšovanie odplaty, respektíve odmeny započítaním odmeny za poskytnutý domáci servis. Úver bol poskytnutý vo výške 1.600 Eur, odmena za poskytnutý domáci servis predstavuje 655,20 Eur. Už táto skutočnosť nasvedčuje tomu, že takto koncipovaná odmena spojená s poskytnutím jedného spotrebiteľského úveru je absolútne neprimeraná. Zo zmluvy o domácom servise nevyplýva, že by odmena za poskytovaný domáci servis mala mať prednosť pred splátkami úveru. Súd má zato, že prednosť má úhrada úveru a domáci servis je len vedľajšou službou, ktorá s ním súvisí a preto mali byť najskôr vykonané úhrady úveru až potom zaplatené služby domáceho servisu za predpokladu, že takéto služby spotrebiteľ vôbec mienil uzavrieť. Zmluva o domácom servise z hľadiska jej obsahu je v rozpore s

dobrymi mravmi v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka a zjavne absentuje aj prejav vôle žalobcov takúto zmluvu uzavrieť. V súlade s uvedenými ustanoveniami Občianskeho zákonníka súd považuje zmluvu o domácom servise uzavretú dňa 13.11.2013 za neplatnú. Súd má za to, že zmluva o poskytovaní domáceho servisu je právnym úkonom absolútne neplatným a plnenia na základe nej poskytnutej nemožno započítať na úhradu odmeny v nej uvedenej a je namieste ich započítať na úhradu záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Uzavretie takejto zmluvy o domácom servise je praktikou nekalej povahy. Odmena za poskytnutie domáceho servisu bola dohodnutá v splátkach vo výške 218,40 Eur v celkovej výške 655,20 Eur, to znamená v rovnakých splátkach ako bola dohodnutá splátka úveru. Priemerný spotrebiteľ nevie, keď sa od neho zinkasuje konkrétna suma, v tomto prípade 218,40 Eur, či ide o splátku úveru alebo odmenu za domáci servis. Súd nemôže akceptovať, aby úhrady od dlžníka boli prioritne započítané na odmenu za domáci servis a nie na splatenie úveru. Odmena za domáci servis je neprimeraná výške poskytovaného úveru. Premetom zmluvy a domácom servise sú bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, ktoré by mala pokrývať odplata za úver, prípadne sú kryté poplatkami za konkrétny úkon. Jediné čo poskytuje domáci servis navyiac, je výber splátok v domácnosti klienta, respektíve na dohodnutom mieste. Tento servis však viac poskytuje veriteľovi ako dlžníkovi a to istotu výberu splátok alebo jej časti. Dlžník by nemal platiť za to, že si veriteľ znižuje riziko nezaplatenia splátok tým, že ich vyberá v hotovosti a ak áno, mal by za to platiť prípadne nejaký poplatok v primeranej výške, určite nie vo výške, ktorá predstavuje takmer polovicu poskytnutej sumy úveru. Súd považuje zmluvu o poskytnutí domáceho servisu za zmluvu, ktorej skutočným účelom je navýšiť odplatu za poskytnutý úver a to tak, aby táto odplata nebola uvedená v zmluve o úvere. Takýmto spôsobom žalobca dosiahne to, že uvedená odmena, keďže nie odplatou, ale odmenou za domáci servis, sa nezapočítava ani do výpočtu RPMN a ide o obchádzanie ZoSÚ. Súd vyhodnotil zmluvu o poskytovaní domáceho servisu ako neplatný právny úkon s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, a to tak pre rozpor s dobrými mravmi ako aj pre obchádzanie zákona. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o poskytovaní domáceho servisu je formulárovou zmluvou, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, text zmluvy je nečitateľný, napísaný veľmi malými písmenami, pričom po prvom nahliadnutí uvedeného textu, tento znechucuje spotrebiteľa dôsledne si ho preštudovať. Takýto právny úkon sa súdu javí ako úkon neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd mal za to, že zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru žalovaný vopred vnútil pripraveným predtlačným tlačivom žalobcom aj iný úkon než len ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére ich záujmu. Súd mal za to, že žalobcovia ako osoby neznalé zákona bez podrobnejšieho pre neho zrozumiteľnejšieho výkladu obsahu dohody o poskytnutí služby, neboli schopné posúdiť následky tejto nedostatočnej vedomosti a informovanosti. Takto sa dá usudzovať nedostatok žalobcovej vôle ako spotrebiteľa vstúpiť do dohody o poskytnutí domáceho servisu so žalovaným.

Žalobcovia preukázali, že suma 655,20 Eur /odmena za domáci servis/ im vyplatená nebola, ale že bola započítaná na neexistujúcu pohľadávku žalovaného. Žalovaný im skutočne poskytol úver vo výške 1.600 Eur. Žalovanému uhradili 2.863,20 Eur. V súvislosti s neprijateľným poplatkom, úžernou odplatou úveru a tým, že je úver bezúročný a bez poplatkov, vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vo výške 1.263,20 Eur. Žalovaný sa teda na úkor žalobcov neoprávnene obohatil a je teda povinný toto obohatenie žalobcom vrátiť.

Žalovaný sa voči rozsudku neodvolal.

7. Z výsluchu žalobcu v 1.rade v tomto konaní súd zistil, že „je starobný dôchodca, čo sa týka úveru, dostali sa do takej finančnej situácie, že nabrali pôžičky, celkovo mali asi 26 úverov a to na zabezpečenie financií na rôzne bežné veci ako dovolenku, vianočné náklady, výročia v rodine a pod. Dokonca kvôli tomu aj založili byt. Žalobkyňa v 2. rade je dlhodobo chorá. Zo situácie ich dostala až dcéra, ktorá im pomohla spolu so spotrebiteľským združením dostať sa z úverov a neprísť o byt“.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

9. Predmetom konania je nárok žalobcov, ktorí tento odvádzajú od ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

10. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

11. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Žalobcovia uplatňujú nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur v súvislosti s porušením práva, ktoré bolo deklarované právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu vo veci 24C/88/2015, z ktorého jednoznačne vyplýva, že v dôsledku nedodržania spotrebiteľskej legislatívy uvádzanej v právnych záveroch rozhodnutia, voči ktorému sa ani žalovaný neodvolal, došlo k nezákonnému stavu, že sa žalovaný na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil vo výške 1.263,20 eura, pričom súd určil za neprijateľné dve zmluvné podmienky, ktoré prehlásil z hľadiska ich obsahu za rozporné s dobrými mravmi a absolútne neplatné. Poukázal zároveň aj na nekalú obchodnú praktiku žalovaného, ktorý takéto zmluvné podmienky nanucoval svojim klientom bez ohľadu na zmluvnú voľnosť, resp. na rešpektovanie spotrebiteľskej legislatívy.

13. To, že žalovaný so žalobcami uzavrel v rozpore s mnohými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj OZ zmluvu dňa 13.11.2013, teda v čase, kedy už súdy judikovali mnohými rozhodnutiami jednak podmienky, za ktorých úvery považovali za bezúročné a bez poplatkov, tak aj neprijateľné zmluvné podmienky, súd považuje za ignorovanie zákonného stavu. Ak za daného stavu ešte aj v tomto čase uzatváral so svojimi klientmi takéto typ zmlúv, niet preto žiadneho ospravedlnenia a v žiadnom prípade žalovaný nemôže byť prekvapený, že sa žalobcovia ako spotrebiteľia v roku 2015 domáhali svojich nárokov v súdnom konaní. Bez toho, aby sa týchto nárokov domáhali, žalovaný by v žiadnom prípade ich nároky neuznal. V samotnom konaní vo veci 24C/88/2015 sa k žalobe vyjadril tak a takto vystupoval jeho právny zástupca na pojednávaní, že absolútne odmietal akékoľvek výhrady žalobcov voči uzavretej zmluve a spôsobu jej uzavretia. Dokonca poukazoval na nutnosť aplikácie Obchodného zákonníka v čase, kedy už boli judikované jednoznačné stanoviská o tom, že spotrebiteľské zmluvy podliehajú prednostne výkladu podľa Občianskeho zákonníka. Takýto postoj žalovaného, kedy ani sa nesnažil so žalobcami spôsobom hodným dodávateľa finančných služieb komunikovať o prípadných ich nárokoch, súdu len ilustruje, akým spôsobom žalovaný pristupoval k poskytovaniu týchto služieb.

14. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že žalobcom žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie zadostučinenia žalobcom nevznikla a opierajú tvrdenú potrebu na primerané finančné zadostučinenie len o potrebu sankcionovať žalovaného, súd poukazuje na sociálny status žalobcov ako starobných dôchodcov, pričom žalobkyňa v 2.rade je dlhodobo vážne nemocná. S takýmito klientmi uzatvárať zmluvu o domácom servise a vynucovať od nich platbu za to, že pracovníčka žalovaného bude chodiť inkasovať osobne splátky, keď títo aj tak sa v prevažnej väčšine zdržiavali doma a boli by dobrovoľne tieto splátky uhrádzali a účtovať si za to takúto neprimeranú cenu je potrebné jednoznačne odmietnuť, odsúdiť a sankcionovať. Zákon, ktorý sprísnil podmienky pre primeranú finančné zadostučinenie jednoznačne uvádza, že tento nárok vzniká tomu spotrebiteľovi, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom bez toho, aby musela vzniknúť spotrebiteľovi ujma. V danom prípade tak urobil z dôvodu, že primerané finančné zadostučinenie nedostatočne pôvodným znením odrádzalo dodávateľov finančných služieb od porušovania spotrebiteľskej legislatívy. V tomto prípade teda došlo k naplneniu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a žalobcovia majú nárok na primerané finančné zadostučinenie.

15. Preto ak žalobcovia požadujú za takéto porušenia svojho spotrebiteľského práva finančné zadostučinenie vo výške 300 eur, súd ho považuje vzhľadom na okolnosti prípadu za primerané a ich nároku v celom rozsahu vyhovel.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Súd ustalaňuje, že žalobcovia mali vo veci plný úspech, a preto im priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné

uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má

vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).